

17
Maan päällä paikka yksi on, niin pyhä
kallis verraton, sen tushin tiedän
vertaista, niin kaunista, niin herttaista.
Kaikki kylän äidit tulivat juhliin, usein
koko perhe. Kaikki olimme juhlevaatteissa.

Eteisessä olimme äidit vastaan. Olimme
keränneet sini- ja valkokuokkia ja tehneet
niistä pieniä kimppuja vesiastiaan
eteisen puulaatikon päälle. Jokaisen
äidin rintapieleen kiinnitettiin ruppi-
nentalalla ruokkokimppu.

Sitten esitettiin ohjelmat, laulut, runot,
näytelmät. Näytelmiä juhlissa oli yleensä
kaksi. Niistä olimme innokkaimme, opettajat
hankkivat mukisittain ja meistä oli hauska
esintyä. Yleisön nautunhärähdys tuntui upealta!
Ruokkahuone oli taas koristettu, oli haavan-
ja lepänurpuisia oksia ja hiirenkorvalla
olevia keivänoksia lasimaljakoissa.

Iso kahvipöytä oli kauniisti katettu,
valkea lina, kupit rivissä ja pullaa
täjolla. Kahvi keitettiin opettajan keittiössä
ja op. Kääntä halusi, että isoimmat
pojat täjokisivat kahvin äideille.
Se oli hienoa. Pojilla oli valkoiset kaulus-
paidat ja kravatti, sekä äidit lainattu
susi, valkoinen täjokisiliina edessä.
Pojat tulivat jonossa keittiöstä kiittäen
kahvipannut kädessä ja juhlallisesti
kaatoivat kahvia kuppeihin äideille.

Uskon, että näky sykehdytti Äitien
sydäntä. Meidän pojat siinä parhaimmissaan.
Heillä haluttiin antaa ja osoittaa Äideille
niitä kiitosta ja rakkautta, mitä ei siihen
aikaan juuri osattu sanoilla sanoa.

Tunteita väitettiin näyttäjästi puolin ja
toisin, mutta kyllä aina jonkun Äidin
silmämurkassa saattoi ärsiä katsoessa
nähdä piilotettua kiittoa, pikku oppilas
tunsi palan kurkussaan ja isommat
katsoivat ikkunan pihalle...

Oli kevät, koivat lämpenemällä, ja peippo
set ja kinkosiepot sekä silloin usein
kottaraisekin lauloivat koulun pihan
isoissa puissa. Meitä ympärillä tuoksui
ja oivihin koulun pihan nurkkiin, joita
ei joka päivä tavattu aikoi nousta
voikukhia ja muita ruohoa.

Meillä alaluokkalaisilla oli kevätluento
hajoteltuna juhlaan:

"Hei vaan", puro huusi ohi tynnäten.

"Pois alta, on kiire mulla,

keho metsä on tänään laastava.

Kevät hienohelman tulla."

Liesi Lauri Pohjanpään, siinä oli monta
värssyä, loput ovat unohtuneet 60:ssä
vuodessa.

Opettajamme mielestä puro meni kuorossa
niin hyvin, että ositimme sen vielä
kevätjuhlassakin.